

paalidelige Taxationsmænd. Lovudkastet er gaaet den Bei at forlade Bestemmelsen om de nuværende, om jeg saa maa sige, løse Taxationsmænd og derimod at foreslaae Indførelsen af faste Taxationsmænd; jeg kalder hine løse, fordi de udnævnes for hvert enkelt Tilfælde. Denne Tanke i Lovudkastet kan jeg aldeles tiltræde; men jeg troer rigtignok, at man bør gaae noget videre, end den høitærede Minister er gaaet, idet jeg troer, at Taxationsmændene burde være endnu fastere. Man vil see, at der for Kjøbstædernes Bedkommende er foreslaaet et Antal af 6 til 16 Taxationsmænd; det vil naturligtvis sige, at der i de større Kjøbstæder skal være 16. Blandt disse Taxationsmænd skal Formanden vælge de to, der udfordres til at taxere den paagjældende Giendom. Det er allerede af den første ærede Taler oplyst, at saaledes har Forholdet ogsaa tidligere i Reglen været, idet der har været en vis Kreds af Mænd, blandt hvilke Netsbetjenten i Reglen har udnævnt de Taxationsmænd, han i hvert Tilfælde vilde bruge, og denne Kreds har neppe været større end den her foreslaaede Kreds af 16 Mænd. Jeg for mit Bedkommende kunde ønske at gaae videre og indskrænke Antallet for Kjøbstædernes Bedkommende til 4 Taxationsmænd, 1 Formand, 1 Viceformand og 2 Suppleanter. Hvad Viceformanden angaar, troer jeg, at en saadan under alle Omstændigheder vil være nødvendig, hvorledes Sagen end ordnes. I Lovforslaget er det jo nemlig bestemt, at Taxationsmænd, der ere beslagtede med Eaansøgeren ikke kunne fungere ved den paagjældende Forretning, og det Samme maa jo gjælde med Hensyn til Formanden. Dernæst er det jo ogsaa ubilligt at binde Formanden til bestandig at være i sit Hjem, saa at der ogsaa af den Grund bør være en Viceformand. Naar jeg nu tænker mig Sagen ordnet saaledes, som jeg har tilladt mig at fremstille, da er det min Mening, at Taxationsmændene i Reglen bør være to Haandværkere og to Mænd, som have et almindeligt Skjøn over, hvad Giendomme ere værd i Handel og Wandel; thi, mine Herrer, det, hvorpaa det kommer an, er ikke, at man faaer en Beskrivelse over Giendommen, som lyder paa, at den har saa og

saa mange Fag Bindingsværk, at den bestaaer af Grundmuur, at den er i den og den Stand og ligger der og der, men det, det kommer an paa, er: Hvad er den værd i Handel og Wandel? Naar det af den ærede første Taler er blevet bemærket, at der maatte ogsaa have Mænd, som forstod sig paa en Taxation af Fabrikker, saa siger jeg, at det kommer ikke saameget an paa at faae at vide, hvor meget de enkelte Maskiner ere værd, som det kommer an paa at faae at vide, hvad Fabrikken, naar den skal realiseres, i Virkeligheden er værd, og med Hensyn dertil maa Lovens skrives. Jeg troer, paa denne Maade vil der opnaaes en langt paalideligere Taxation for Kjøbstæderne, end det nu er Tilfældet. Det er allerede af en æret Rigsdagsmand blevet fremhævet, at de nuværende Taxationsmænd nærmest betragte disse Forretninger som en lille Fortjeneste; men hvad jeg stadig vil erindre om, er, at det dog altid væsentligt er en Tillidspost, og at der derfor ikke bør ligge saa megen Vægt paa den Betaling, som der ydes. — For Landets Bedkommende kan jeg tiltræde de Bemærkninger, der ere gjorte med Hensyn til de Banffeligheder, der ville være forbundne med den foreslaaede Ordning, og navnlig de Beføstninger, den vil medføre; men mon dette ikke skulde kunne afhjælpes, dersom man indskrænkede Kredsen, dersom man istedetfor Amtsinndelingen gif til Herredskreds, saa at der i ethvert Herred blev, ligesom jeg har tænkt mig for Kjøbstæderne, 4 Taxatorer, Formanden og en Viceformand samt 2 Suppleanter, som i Forhindringstilfælde kunde træde istedet. Jeg er naturligtvis ikke saa localiseret paa Landet, at jeg tør udtale mig med Bestemthed derover, men jeg skulde dog henstille til det ærede Medlem, om han ikke troer, at det, som han anfer over, derved for en stor Deel vilde falde bort. Navnlig for Eaansøgerne vilde det jo være en Lettelse, om man fulgte Herredsinndelingen. — Som jeg udtalte før, maa det berøve paa Taxatorernes Samvittighedsfuldhed, og paa, hvorledes de ere anseete af den Eaanebestyrelse, der skal tilstaae Eaanet, om en Eaansøger kan faae det Eaan, han attraaer, saa jeg troer, at selve Eaansøgerne maatte lægge særdeles Vægt paa, at de ikke vurderede an-